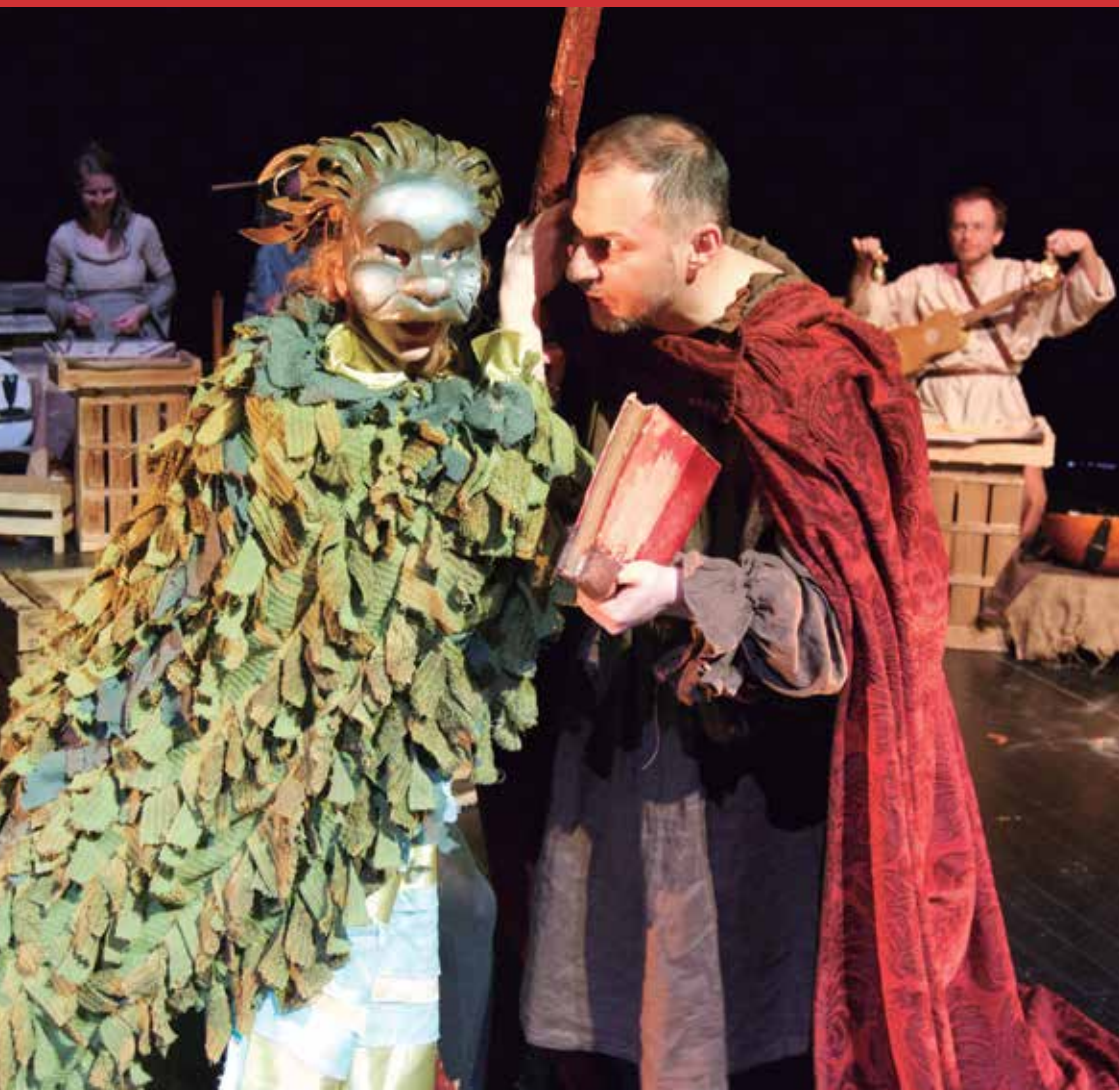

Divendres, 4 de novembre, 21h

THE TEMPEST (La tempesta)

de William Shakespeare

L'any 1609, el vaixell *Sea Venture* va sucumbir a una terrible tempesta al mig de l'Atlàntic, "de tal magnitud que no podiem arribar a imaginar res més terròric", va dir un dels passatgers. Els relats sobre el naufragi davant la costa de les Bermudes i sobre els supervivents van arribar a Anglaterra a l'estiu de 1610. La violenta escena inicial de *La tempesta* sonava dramàticament familiar en l'estrena de l'obra l'any 1611. Però els límits entre el real i el sobrenatural es desdibuixen quan Shakespeare ens porta a un món replet d'il·lusió, crueltat i exotisme, tan del gust del públic de la seva època.

En el nostre muntatge de *La tempesta*, els actors britànics Eliot Giuralarocca i Sasha Behar, acompanyats de cinc músics del grup de música antiga Le Tendre Amour, recreen aquesta magnífica obra de Shakespeare, combinant-la amb la seva música original. En el més pur estil del segle XVII, es produeix una fusió de diferents disciplines artístiques que ens permet gaudir de la música i el teatre com un tot, tal com ho va preveure el propi Shakespeare.

Shakespeare era un avantguardista que sabia combinar brillantment les innovacions teatrals. Sense basar-se en cap model italià concret, *La tempesta* inclou rols còmics com els de Trínculo, Esteban i Caliban, que recorden la comèdia de l'art italiana. El nostre muntatge està inspirat en la *commedia dell'arte* pel que fa a l'ús de màscares i d'utilitats senzills.

La simetria era un aspecte essencial per als guionistes de l'època de Shakespeare, així com la unitat temporal i espacial. *La tempesta* compleix ambdues regles, atès que transcorre en un sol dia i en un sol lloc. Així mateix, s'observen simetries en cada dimensió de la història: hi ha dues parelles de pare i fill/filla, dues parelles de germans, dues conspiracions i dos grups formats respectivament per tres malvats. En la nostra versió, dos actors representen nombrosos personatges, actuant també d'una manera simètrica quan encarnen els dos criminals, Sebastià i Antonio, enfront dels dos nobles, Gonzalo i Alonso, així com els amants Fernando i Miranda, i el mag Prósper amb el seu servent Ariel.

La tempesta. Probablement, va ser la primera obra escrita per Shakespeare per a la sala de teatre adquirida el 1608 per la companyia The King's Men a Blackfriars. La nova sala requeria una pausa entre cada acte amb la finalitat de canviar les veles, pausa que se solia cobrir mitjançant un interludi musical. Shakespeare es va adonar de la força dramàtica de la música i va preveure més peces de les quals haguessin estat necessàries per motius tècnics.

Cada acte va construir el seu propi clímax: el primer finalitza amb la detenció de Fernando; el segon amb la cançó de Caliban i la celebració de la llibertat i el tercer amb la reacció davant l'aparició d'Ariel en forma d'harpia, i la cambra amb la fugida de Caliban i els seus sequaços perseguits per una manada de gossos. Cada final incideix en la temàtica central de submissió i llibertat.

La música era inherent en la dramaturgia original de Shakespeare i, en el nostre cas, acompanya i guia l'espectador al llarg de la història.

Hem retornat al text les seves oblidades melodies, tocant-les amb els instruments que coneixia i escoltava Shakespeare. A *La tempesta*, l'autor dóna indicacions concretes de "música màgica", "música solemne", "aires suaus" i "trons i vent", a més de la música implícita: l'obertura, fanfàries, tocs de caça i interludis per als canvis escènics. Però no es tracta només d'efectes especials: a *La tempesta*, la música és una part íntegra de l'acció, més que en cap altra obra de Shakespeare.

En el nostre muntatge de *La tempesta*, cada personatge, a més de comptar amb un utilatge particular que l'identifica, té atribuït un color musical que ressalta el seu caràcter. Per exemple, la innocent Miranda està representada per una simple flauta irlandesa, el seu amant Fernando per l'expressiva tiorba i l'esperit Ariel per petites campanetes i un saltiri. Per al monstre Caliban combinem el baixó (fagot antic) amb alguns instruments renaixentistes tan rars com el cromorn (un tub corbat amb doble canya coberta) i una gaita espanyola d'aquesta època. Tant per als personatges de la cort (el rei Alonso i el seu conseller Gonzalo) com per al mag Prósper, utilitzem els sons "reals" com el cornetto (un tub corbat de fusta amb forats que sona una mica com una trompeta amb sordina), diverses xeremies (precursor de l'oboè), el sacabutx (trombó renaixentista) i el clavicèmbal (l'instrument utilitzat aquí és una còpia d'un instrument italià de 1590). Fins i tot per als efectes sonors, com ara la pluja, els trons i el vent, recorrem a còpies d'instruments conservats en els teatres de l'època. La música de l'obra no només inclou melodies i danses de l'època, sinó que és una combinació realitzada a partir de les indicacions que Shakespeare ens facilita al seu text.

SINOPSI ARGUMENTAL

Pròsper, poderós mag i legítim duc de Milà, va ser expulsat pel seu germà, l'usurpador Antonio, amb l'ajuda del rei de Nàpols. Va aconseguir refugiar-se amb la seva filla Miranda en una illa deserta, amb l'única companyia dels seus dos servents, l'esperit Ariel i el deforme Caliban. Quan, gràcies a les seves arts, Pròsper adverteix que els seus enemics estan embarcats en les proximitats de l'illa, provoca, mitjançant Ariel, una terrible tempesta que fa naufragar el vaixell. Tots els tripulants se salven, però es troben escampats per l'illa.

Ariel atreu Fernando, el fill del rei de Nàpols, cap a l'estatge de Pròsper, i és allà on Fernando i Miranda s'enamoren a primera vista. Pròsper, tot i complagut, decideix dificultar la relació arrestant Fernando per tal d'evitar que l'excessiva facilitat faci desmerèixer l'amor.

En una altra part de l'illa, Alonso, el rei de Nàpols, plora el seu fill Fernando, a qui creu ofegat. El seu conseller Gonzalo, que al moment de l'expulsió de Pròsper va contribuir a salvar la seva vida i la de Miranda, és incapaç de consolar-lo. Tots dos cauen en un somni encantat, provocat per Ariel. Antonio, germà usurpador de Pròsper, i Sebastián, el germà del rei de Nàpols, conspiren assassinar Alonso i Gonzalo perquè Sebastián pugui ocupar el tron de Nàpols. Ariel impedeix el crim, despertant Alonso i Gonzalo just a temps.

Per la seva banda, el servent deforme Caliban es troba amb el majordom borratxo Esteban i el bufó Trínculo. També ells conspiren, en aquest cas per assassinar Pròsper i convertir-se en els amos de l'illa. Ariel ho escolta tot i informa puntualment a Pròsper.

Mentre els amants van superant les seves proves i demostrant que el seu amor és veritable, Pròsper sotmet igualment a prova els seus enemics amb l'ajuda d'Ariel. Caliban i els seus sequaços s'enreden en baralles i són espantats per sorolls estranys. En el cas d'Alonso, Antonio i Sebastián, Ariel apareix en forma d'una temible harpia que els acusa directament del derrocament de Pròsper a Milà.

Quan Caliban i companyia intenten engegar el seu infaust pla de liquidar Pròsper, són perseguits per una manada de gossos. El resultat és un penediment general tan profund que Pròsper es compadeix de tots ells i els perdona un a un, accedeix al matrimoni de la seva filla amb Fernando i allibera Ariel, tal com li va prometre a l'inici de la tempesta.

FITXA ARTÍSTICA

Actriu

Sasha Behar

Actor

Eliot Giuralarocca

Músics

Idoia Bengoa
baixó, flautes de pic

Katy Elkin
xeremies, flautes irlandeses,
saltiri, cromorn

Esteban Mazer
clavicèmbal

Nicolas Muzy
tiorba i guitarra

Juan Ullibarri
cornetto, gaites, duduk,
sacabutx flautes irlandeses.

Direcció escènica

Serge Ayala

Sobretítols en català

Versió Miquel Desclot

Durada:

1 hora i 10 min

LA COMPANYIA

Eliot Giuralarocca

Eliot Giuralarocca va estudiar Filologia Anglesa i Literatura Anglesa a Oxford (Christ Church College), abans de formar-se com a actor i director a l'Institut de Teatre de Guildford. Com a director, ha treballat a les produccions *Not About Heroes* i *Dracula* per a Blackeyed Theatre, *The Imperfect Pearl* (Whitehouse Productions), *West Side Story* (Belgrade Theatre/Armonico Consort), *Baroque Around the Block* i *Monteverdi's Flying Circus* (Armonico Consort), *Knackerman* (White Bear Theatre), *Three Servants* i *Voyagers* (Jet Theatre/Croydon Warehouse), i *The Love Letters of Private Blade* (Riverside Studios). Com a actor, ha participat en les obres *The Beekeeper* (Blackeyed Theatre, OFFIE nominat com a Millor Actor), *Alarms and Excursions* (Chipping Norton), *The Resistible Rise of Arturo Ui* (Liverpool Playhouse/Nottingham Playhouse), *Il Turco In Italia* (Royal Opera House), *Mesura per misura* (Thelma Holt Productions), *A Small Family Business* (Watford Palace Theatre), *La comèdia d'errors* i *Titus Andrònic* (Shakespeare's Globe), *Nit de reis* (Royal Exchange Manchester), *Rosencrantz and Guildenstern are Dead* i *Horse and Carriage* (West Yorkshire Playhouse), *El somni d'una nit d'estiu*, *La tempesta* (Nuffield Theatre Southampton) i *The Government Inspector* (Salisbury Playhouse).

Le Tendre Amour

Establerta a Barcelona, Le Tendre Amour és una formació de música antiga que dirigeixen i coordinen Katy Elkin i Esteban Mazer. El grup ha realitzat centenars de concerts arreu d'Europa i EUA en prestigiosos festivals de música antiga, temporades estables i cicles especialitzats. Va ser guardonat en dues ocasions amb el Premi Jurica Murai i Ivan Lukacic per a Millor Interpretació i en la categoria de Millor Concert al festival barroc Varazdin, Croàcia. També va ser distingit pel Musée d'Art du Judaïsme, a París, per la seva producció de l'òpera de cambra *Esther*. Durant tres anys va ser el grup resident del festival de Brezice, Eslovènia. Les seves darreres produccions d'òpera de cambra inclouen *Le Devin du Village*, *La Serva Padrona*, *Los Elementos* i 40 concerts de *Don Quichotte chez la Duchesse*, un muntatge que combina teatre, circ i música barroca a la Biennale de Bron (Lió, França). Le Tendre Amour també ha creat, juntament amb el director d'escena Adriàn Schwarzstein, un espectacle de música barroca i circ anomenat *Seasons* al Cirque du Noel (Graz, Àustria) amb 24 concerts exhaurits.

La formació enregistra per a les discogràfiques Brilliant Classics i K617 i ha enregistrat en directe per a les ràdios nacionals de Catalunya, Eslovènia, Croàcia i Holanda.

Sasha Behar

Nascuda a Londres, Sasha Behar es va formar a la Poor School, King's Cross. En teatre, ha actuat en produccions com *Les amargues llàgrimes de Petra von Kant*, *La princesa de l'illa*, *Eastward Ho* i *The Malcontent*, amb la Royal Shakespeare Company. També ha protagonitzat altres obres de Shakespeare com ara *El somni d'una nit d'estiu*, *Macbeth*, *Ricard III*, *Troilus i Crèssida*, *El mercader de Venècia*, *Treballs d'amor perduts* i *Nit de reis*. En televisió, ha treballat a *Holby City*, *Hercule Poirot's Christmas*, *Messiah*, *Lewis*, *Doctor Who*, *Sherlock* i *Coronation Street*, interpretant el paper de Maya Sharma, pel qual va ser guardonada als British Soap Awards.

www.tasantcugat.cat

93 589 12 68

    #TeatreAuditori

Entitat benefactora

 Catalana Occident
Assurances

Col·laboren

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Diputació
de Barcelona

Mitjans de comunicació

 LA VANGUARDIA

 CATALUNYA
RÀDIO

 TOT Sant Cugat

 Ajuntament
de Sant Cugat